

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/58033 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 18 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 30 oktober 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 juni 2007, verzonden op 20 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

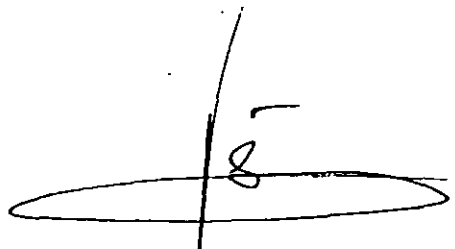
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

382-527.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: Awb 06/58033

Datum uitspraak: 18 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Angolese nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde mr. W.A. van der Plas-Slot,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Op 17 november 2002 heeft eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd aangevraagd. Bij besluit van 1 april 2003 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen en ambtshalve beslist om aan eiseres een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' (hierna: amv) te verlenen met ingang van 17 november 2002, geldig tot 17 november 2003. Nadien is de verblijfsvergunning verlengd tot 17 november 2004.

Op 11 november 2004 heeft eiseres verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv' aangevraagd.

Bij besluit van 23 mei 2005 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.

Daartegen heeft eiseres op 20 juni 2005 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 27 november 2006 heeft eiseres beroep ingesteld tegen dit besluit.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 mei 2007. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.C.O. Stiphout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Verweerder heeft zich, kort samengevat, in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor verlenging van de verleende verblijfsvergunning, omdat eiseres niet meer voldoet aan de voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning is verleend nu gebleken is dat voor eiseres adequate opvang in Angola aanwezig is. Hierdoor komt eiseres niet langer in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid.
3. Hiermee kan eiseres zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte overwogen dat er voor eiseres adequate opvang voorhanden is. Immers, eiseres is meerderjarig geworden waardoor ze niet meer in aanmerking komt voor opvang in Mulemba. Haar zoon en zusje komen derhalve evenmin in aanmerking voor opvang in Mulemba, nu eiseres meerderjarig is geworden en geacht wordt zorg te dragen voor de verzorging en opvoeding van deze beide minderjarigen. Eiseres wijst erop dat ze deze taak als onmogelijk ervaart gelet op de slechte maatschappelijke humanitaire en economische omstandigheden in . Vervolgens stelt eiseres zich op het standpunt dat adequate opvang in Mulemba niet aan haar mag worden tegengeworpen nu zij afkomstig is uit het separate deel van Angola. Vervolgens stelt eiseres dat er bijzondere omstandigheden zijn waardoor van haar op grond van artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) niet gevergd kan worden dat zij Nederland verlaat. Tevens doet eiseres een beroep op de artikelen 4 en 5 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) en stelt dat uit het bestreden besluit onvoldoende naar voren komt dat verweerder de daarin vervatte belangen heeft meegewogen. Tot slot stelt eiseres zich op het standpunt dat zij ten onrechte in de bezwaarfase niet is gehoord.

De rechtbank overweegt als volgt.

4. Gelet op de gronden van het beroep spitst het geschil zich toe op de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen aannemen dat voor eiseres adequate opvang in Angola aanwezig is.
5. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 in samenhang met artikel 3.6 onder b van het Vb 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Deze vergunning kan op grond van artikel 3.56 van het Vb 2000 aan een alleenstaande minderjarige vreemdeling worden verleend, indien zijn aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw is afgewezen, hij zich naar het oordeel van verweerder niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en voor hem, naar het oordeel van verweerder, naar

plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

6. Voor zover eiseres stelt dat in haar land van herkomst geen adequate opvang aanwezig is, wijst de rechtbank op vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) waaronder de uitspraak van de Afdeling van 22 februari 2006 (JV 2006/132). In deze uitspraak overweegt de Afdeling dat verweerder zich, onder verwijzing naar het ambtsbericht van 31 oktober 2003, op het standpunt heeft kunnen stellen dat in Angola sprake is van adequate opvang in de vorm van het opvanghuis Mulemba. Gelet hierop heeft verweerder zich dan ook op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiseres niet meer in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als amv'. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de adequate opvang zich niet beperkt tot de plaats waar de vreemdeling vandaan komt, maar ziet op het hele land van herkomst. Immers, dit volgt uit paragraaf C24/2.8 van de Vreemdelingencirculaire 2000. De stelling van eiseres, dat er voor haar geen adequate opvang in voor handen is nu zij uit komt, volgt de rechtbank dan ook niet. Vervolgens is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet in staat is om zorg te dragen voor haar zoon en haar minderjarige zus. De enkele stelling dat zij dit ervaart als een onmogelijke taak is hiervoor niet afdoende. Het beroep van eiseres heeft dan ook geen kans van slagen.
7. Voorts overweegt de rechtbank dat ingevolge artikel 3.52 van het Vb 2000, in andere gevallen dan vermeld in de artikelen 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houden met voortgezet verblijf, kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.
8. De rechtbank stelt vast dat eiseres op 11 november 2004 om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'amv' heeft verzocht. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder terecht een beoordeling aan artikel 3.52 van het Vb 2000 achterwege heeft gelaten nu dit artikel slechts ziet op aanvragen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Het beroep van eiseres op artikel 3.52 van het Vb 2000 kan reeds om deze reden niet slagen.
9. Ten aanzien van het beroep van eiseres op het IVRK overweegt de rechtbank dat noch uit de tekst noch uit de wordingsgeschiedenis van het IVRK valt af te leiden dat op grond van de bepalingen van dit verdrag voor de Nederlandse staat verplichtingen bestaan die verder gaan dan hetgeen reeds is neergelegd in de nationale regelgeving aan welke regelgeving het besluit van eiseres reeds is getoetst. Dit beroep leidt derhalve niet tot een ander oordeel.
10. Verweerder heeft dan ook naar het oordeel van de rechtbank mogen afzien van het horen van eiseres op haar bezwaarschrift. Naar objectieve maatstaven bezien is er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit.
11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

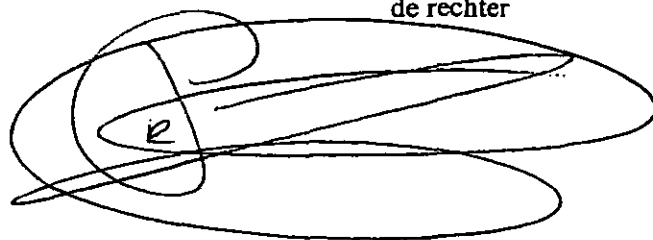
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 18 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. L.E. Huberts als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

20 JUN 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 JUL 2007	
ZAAKNR.	4836
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift

Geeft eerbiedig te kennen,

Mevrouw _____ geboren op _____ van Angolese nationaliteit,
 verblijvende te Arnhem, te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van advocaat en
 procureur mr. E. Derksen aan de Weverstraat 4B te 6811 EL Arnhem, die bepaaldelijk tot
 gevolmachtigde is gesteld en als zodanig zal optreden, zulks met de macht van substitutie;

MACHTIGING

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende,
 mr. E. Derksen, advocaat te 6811 EL Arnhem aan de Weverstraat 4B, nadrukkelijk door
 mevrouw Neise Domingos bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van een hoger
 beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem, Awb 06/58033, d.d. 18 juni 2007
 (produktie 1).

Mevrouw _____, hierna te noemen appellante, kan zich niet verenigen met de
 uitspraak van de rechtbank Arnhem, noch met de overwegingen die hieraan ten grondslag liggen
 en wél om de navolgende redenen.

I. Procesverloop

Appellante heeft op 11 november 2004 een aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' ingediend.

Bij besluit van 23 mei 2005 heeft de Minister de aanvraag van appellante afgewezen. Daartegen heeft appellante op 20 juni 2005 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 31 oktober 2006 heeft de Minister bezwaar ongegrond verklaard. Op 27 november 2006 heeft appellante beroep ingesteld tegen dit besluit. Bij uitspraak van 18 juni 2007 heeft de rechtbank Arnhem het beroep ongegrond verklaard. Het hoger beroep richt zich tegen genoemde uitspraak van de rechtbank Arnhem.

II. Grieven

Appellante heeft 1 grief tegen de uitspraak van de rechtbank Arnhem. Appellante overweegt als volgt.

Grief 1

In haar uitspraak overweegt de rechtbank Arnhem in rechtsoverweging 7: "Voorts overweegt de rechtbank dat ingevolge artikel 3:52 Vb 2000, in andere gevallen dan vermeld in de artikelen 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking, verband houden met voortgezet verblijf, kan worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf, als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met l, van de Vw 2000 heeft gehad en wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

8. De rechtbank stelt vast dat eiseres op 11 november 2004 om verlenging van de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'AMvB' heeft verzocht. DE rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder terecht een beoordeling aan artikel 3.52 van het Vb 2000 achterwege heeft gelaten nu dit artikel slechts ziet op aanvragen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'voortgezet verblijf'. Het beroep van eiseres op artikel 3.52 van het Vb 2000 kan reeds om deze reden niet slagen.

10. Verweerder heeft dan ook naar het oordeel van de rechtbank mogen afzien van het horen van eiseres op haar bezwaarschrift. Naar objectieve maatstaven bezien is er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk dat de bezwaren niet kunnen leiden tot andersluidend besluit."

Appellante kan zich met voorgaande overwegingen van de rechtbank Arnhem niet verenigen en overweegt daartoe als volgt.

Nadat appellante op 11 november 2004 onderhavige aanvraag had ingediend, is appellante meerderjarig geworden. Deze omstandigheid had voor de Staatssecretaris aanleiding moeten vormen om haar (in de bezwaarfase) in de gelegenheid te stellen om een aanvraag om wijziging van de beperking in te laten dienen. Reeds uit de inhoud van het bezwaarschrift van 20 juni 2005 en 4 juli 2005 blijkt dat appellante in de onjuiste veronderstelling verkeerde dat er naast de aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning tevens om wijziging van de beperking was verzocht. In het bezwaarschrift van 20 juni 2005 wordt gerefereerd aan de wijziging van de beperking en in het bezwaarschrift van 4 juli 2005 wordt een beroep gedaan op artikel 3.52 Vb, hetgeen aan de orde is in het geval van een aanvraag om wijziging van de beperking, maar niet bij een enkele aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning.

Reeds op grond hiervan heeft de Staatssecretaris in de bezwaarfase niet voorbij kunnen gaan aan haar informatieplicht en had zij appellante op dit verzuim dienen te wijzen. Ook heeft de Staatssecretaris appellante in de bezwaarfase in de gelegenheid moeten stellen om het verzuim te herstellen door haar in de bezwaarfase in de gelegenheid te stellen de aanvraag om wijziging van het verblijfsdoel in te dienen. Voorts heeft de Staatssecretaris appellante moeten horen naar het doel van haar verblijf in Nederland en de op haar persoon betrekking hebbende feiten en omstandigheden die zij aan haar aanvraag ten grondslag wenst te leggen (de zorg over zoon en zus). Door dit na te laten, heeft de Staatssecretaris in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur gehandeld. Dit klemmt te meer nu de Staatssecretaris niet binnen de wettelijke termijn van zes maanden op de aanvraag van appellante heeft beslist en er tussen het moment van indiening van de aanvraag en het bestreden besluit een periode van twee jaar is verstreken.

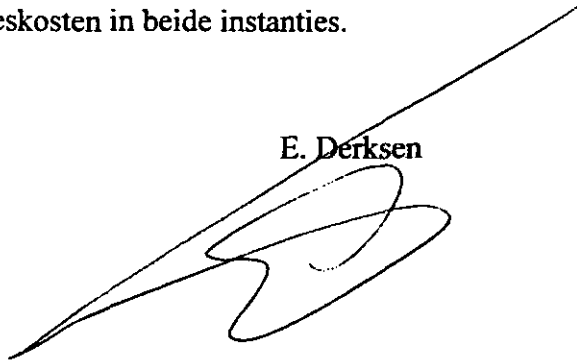
De rechtbank is ten onrechte aan het voorgaande voorbijgegaan. De uitspraak van de rechtbank komt in aanmerking voor vernietiging, wegens strijd met de door de wet vereiste zorgvuldigheid en het ontbreken van een deugdelijke motivering.

III. Conclusie

Om alle genoemde redenen verzoekt appellante het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank Arnhem d.d. 18 juni 2007 te vernietigen, te bepalen dat de Staatssecretaris een nieuw besluit neemt op de aanvraag van appellant, met veroordeling van de Staatssecretaris in de proceskosten in beide instanties.

Arnhem, 11 juni 2007

E. Derksen

A handwritten signature in black ink, consisting of a long, sweeping horizontal stroke followed by a large, stylized loop and a smaller loop below it.